

3.3.2. Andre ændringer

Vandforsyningsloven indeholder i modsætning til miljøbeskyttelsesloven i § 66, stk. 3, en særskilt hjemmel til selvhjælpshandlinger efter dom. Det er uklart, hvornår denne skal anvendes, og i hvilke tilfælde myndighederne er afskåret fra at anvende den almindelige bestemmelse om selvhjælpshandlinger i § 65, stk. 4. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at ophæve den særlige bestemmelse i § 66, stk. 3. Til sammenligning bemærkes, at selvhjælpshandlinger efter miljøbeskyttelsesloven kan have en endog meget indgribende karakter, uden at det er en betingelse, at der foreligger dom, der fastslår ulovligheden.

Der er ikke i vandforsyningsloven fastlagt udpantningsret for selvhjælpshandlinger. Derimod fastsætter udpantningslovens § 1, stk. 1, nr. 5, udpantningsret for selvhjælpshandlinger. Denne hjemmel har været anvendt ved udpankning i forhold til selvhjælpshandlinger hjemlet i vandforsyningslovens § 65, stk. 4, og § 66, stk. 3. Det bør fremgå klart af vandforsyningsloven, hvor der er udpantningsret. Loven bør derfor præciseres, så den kommer til at svare til miljøbeskyttelseslovens bestemmelser herom.

3.4 Jordforureningsloven

Efter jordforureningslovens § 40 kan amter og kommuner give konkrete påbud til forurenere om udlevering af oplysninger eller foretagelse for egen regning af tekniske undersøgelser. Formålet med bestemmelsen er, at forureningens omfang og karakter, grundvandsforhold o. lign. bliver belyst, således at der kan gives påbud om oprydning eller andre afværgeforanstaltninger.

Da det drejer sig om *sket* jordforurening, vil det som altovervejende hovedregel være nødvendigt, at der i sagerne gives påbud om tekniske undersøgelser. Udlevering af oplysninger, som virksomheden ligger inde med, vil dog i nogle tilfælde kunne have betydning ved fastlæggelsen af undersøgelsesomfanget. Selvinkrimineringsforbuddet kan være relevant, hvis der er konkret mistanke om en lovovertrædelse.

I lovens § 52 er der forbud mod tilførsel af jord til råstofgrave med mulighed for, at amtsrådet i særlige tilfælde kan meddele dispensation. Efter § 53 kan der fastsættes nærmere regler, herunder at den, der modtager jord, for egen regning skal foretage prøveudtagning, analyser og målinger af jorden. Der er ikke fastsat regler om egenkontrol, men i forbindelse med meddelelse af dispensationer fastsættes krav til egenkontrol konkret.

Inden for jordforureningslovens område forekommer alle de ovenfor under afsnit 2.1.3 beskrevne pro-

blemtyper, ligesom alle de nævnte redskaber vil kunne være relevante i større eller mindre omfang. Endvidere kan der være situationer, hvor det kan give anledning til tvivl, om en oplysning om forurening indhentes primært til brug for myndighedsopgaver efter miljøbeskyttelsesloven eller jordforureningsloven, f.eks. når hændelsesforløbet i forbindelse med en forurening søges klarlagt. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, hvis hjemlerne i de to love så vidt muligt er parallelle. Der foreslås derfor ændringer svarende til de ændringer, der foreslås i miljøbeskyttelsesloven som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

For at sikre fuld parallelitet mellem påbudsreglerne og den nye hjemmel til at foretage undersøgelser i § 10-situationer, foreslås det, at lovens § 76, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Ligesom på de øvrige loves område, vil der være situationer, hvor myndighederne må træffe afgørelse om undersøgelse, oprydning m.v. uden at have oplysninger, der muliggør en præcis vurdering af risikoen. Også på dette område vil gyldigheden af en afgørelse skulle bedømmes på grundlag af situationen på afgørelsestidspunktet, og bedømmelsen af, om myndighedens skøn opfylder proportionalitetsprincippet m.v., vil være den samme i situationer, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, som i andre situationer.

3.5 Lov om kemiske stoffer og produkter

3.5.1. Ændringer som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter

Kontrollen efter lov om kemiske stoffer og produkter bygger i vidt omfang på de oplysninger om stofferne, produkternes eller varenes indhold, som producenterne og importørerne selv ligger inde med. Det er umuligt for en tilsynsmyndighed at analysere for alt, hvilket indebærer, at kontrollen med eksempelvis klassificering af kemiske stoffer og produkter umuliggøres, hvis myndighederne ikke kan få de nødvendige oplysninger om produkternes indhold.

Der kan forekomme tilfælde, hvor selvinkrimineringsforbuddet vil gøre, at sammensætningsoplysninger ikke kan kræves udleveret.

Der er i § 38 d hjemmel til bl.a. at nedlægge forbud mod et stof, produkt eller vare, hvis myndighederne ikke får sammensætningsoplysninger. Det er hensigten med forslaget, hvor bestemmelsen flyttes til § 48